

---

in abstracto

„IN ABSTRACTO ...” - „w oderwaniu...”

coolturałne pismo szkolne

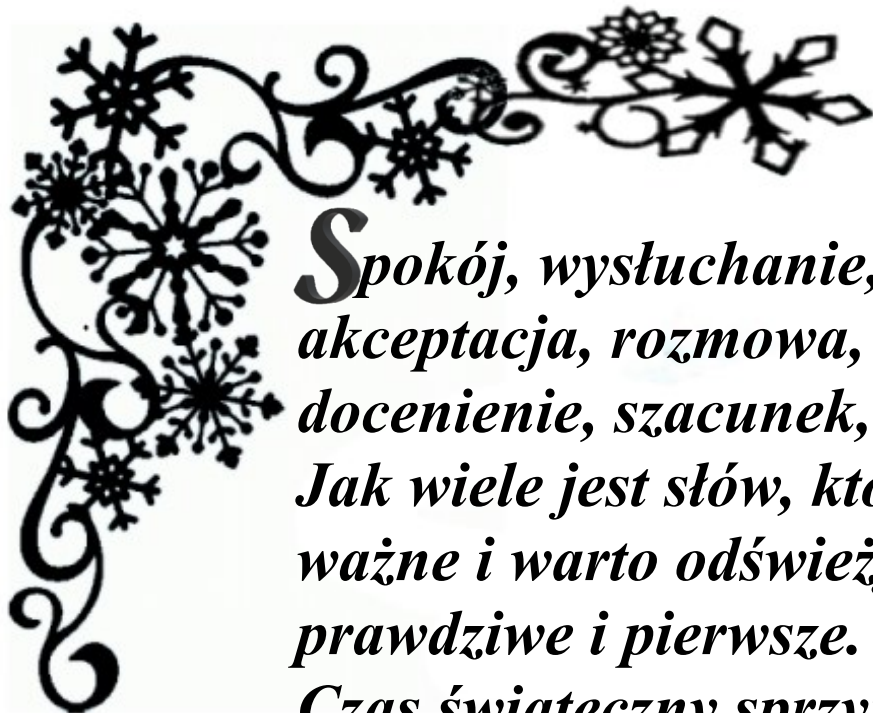

GRUDZIEŃ 2023

Martyna Mierzyńska

***Spokój, wystuchanie, zrozumienie,
akceptacja, rozmowa, wypełnianie chwili,
docenienie, szacunek, ...***

***Jak wiele jest słów, które powinny być
ważne i warto odświeżyć ich sensy
prawdziwe i pierwsze.***

***Czas świąteczny sprzyja temu, aby dobre
słowa i emocje kierowały
nami w codzienności.***

***Spokojnych, zdrowych, pełnych wytchnienia
od tempa życia chwil, czasu na bliskość, wspólne
przebywanie i doświadczanie radości i oby to
pozostało z nami na dłużej.***

***Redakcja In Abstracto
Opiekun pisma Karolina Różczka***

Gazetę redagują uczniowie I LO im. Oskara Kolberga

Redaktor naczelny: Magdalena Jankiewicz.

***Redakcja artystyczna: Martyna Mierzyńska, Oliwia Cwojdzińska, Zuzanna Woźna,
Adrianna Szymanowska, Mikołaj Przedwojski, Liliana Bąk, Paula Mikołajczak, Delta,
Jadwiga Budzińska, Marta Wojciechowska, Gabriela Kolaska, Mercy, Martyna Sadowska,
Joanna Smętkowska, Alicja Sobczuk***

Opiekun grupy: prof. Karolina Różczka.

Redakcja zaprasza do odwiedzenia:

Facebook.com/inabstracto.lo1koscian Instagram.com/in_abstracto_cooltural_01

Adres mailowy: inabstracto.redakcja@gmail.com

Oliwia Cwojdzińska

„Pociąg”

Nieprzespane noce często doprowadzają mnie na dworzec, pociągiem można jeździć długo i bez celu, nie ma w nim ograniczeń.

Wysiadając na poszczególnych stacjach nie czuję się wolny, to potrafię poczuć tylko w pociągu. Nie przywiązuję się do danych miejsc, a oddany jestem tylko tej maszynie, w której chcę spędzić resztę swojego życia.

Patrzę jak krople deszczu spływają po szybie, jak szybko krajobraz się zmienia i wpływa na ludzi siedzących w środku.

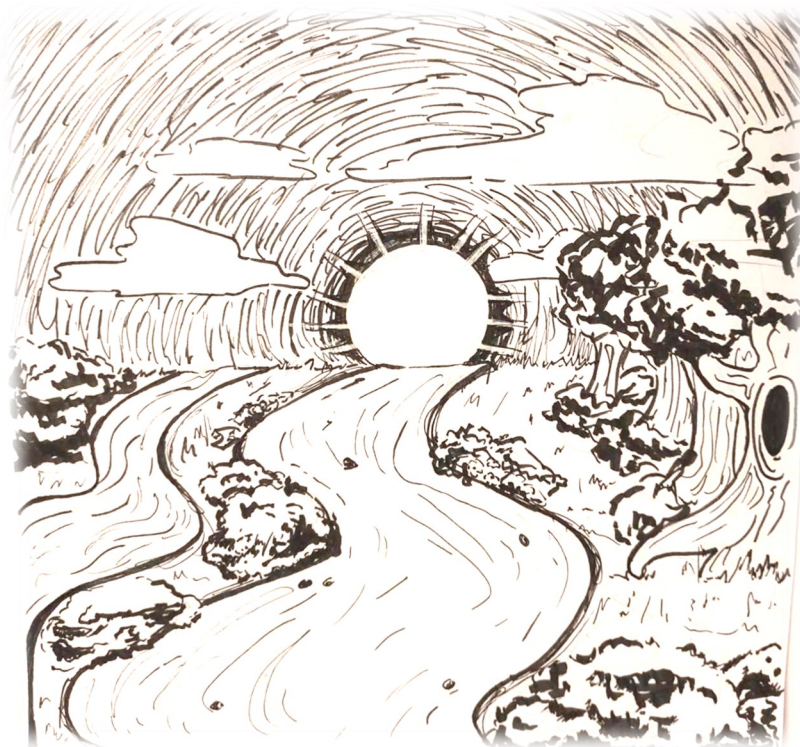
W jednym wagonie zauważam starsze małżeństwo przeglądające album z młodości, rozmawiającą grupę znajomych.

Kilka miejsc dalej drobna dziewczyna próbuje przestać płakać, a obok bawią się małe dzieci.

Każdy jest skupiony na sobie i nikt nawet się nie rozgląda, ludzie nie zauważają tego, że odkrywają pewną część siebie przed innymi, ale właśnie to przykuwa moją uwagę i pomiędzy nimi wszystkimi jestem ja.

Ja chcę tylko ich obserwować, lubię to robić, pociąg przewozi tyle historii, a oni nie zdają sobie z tego sprawy.

Zapamiętałam ich, czekam aż ktoś zapamięta mnie i moją historię.

Oliwia Cwojdzińska

*Podróże,
rozbudza się wyobraźnia,
wszystkie zmysły pracują równocześnie,
szum wiatru, liście ocierające się o siebie,
szum wody, lekkie fale, zaspokojona dusza,
uczucie szczęścia, które może mnie opuścić...
to się nie stanie,
póki karmię się słońcem
nic się nie zmieni*

Zuzanna Woźna

Adrianna Szymanowska
„Droga”

Ciemność, to jedyne co widzę, gdy otwieram oczy, mimo że wzrok posiadam. Wstaję z łóżka. Cisza jest tym, co mnie przytłacza, a jednak po tylu latach hałasu miło się jej słucha. Wypijam kawę, wychodzę z domu. Nie rozglądam się, po co mam widzieć fałszywe twarze równie fałszywych właścicieli. Myślę sobie „wcale nie jesteś lepsza”, ale ta myśl po chwili ginie w mojej głowie. Idę dalej, chyba jest głośno, nie rejestruję tego, bo słyszę ciszę, mimo że dobry słuch posiadam. Lekki wiatr popycha mnie do przodu jakby krzychał: dalej! Idź naprzód! Nie stawaj! Idę więc, aż w końcu widzę cel mojej podróży, myślę sobie, że to nie koniec, lecz dopiero początek.

Liliana Bąk

Mikołaj Przedwojski
„Dziewczyna w wagonie”

*Siedział z nią w jednym wagonie,
myślał podejść może, albo nie?
Zastanawiał się, czy ją zna?
Myślał, co to za dziewczyna?*

*Wydawała mu się inna,
chyba miłość jest zbyt silna,
perfumy wonne chłopca kuszą,
przecież te zapachy go same zmuszą.*

*Chciałby podejść myśli sobie:
„dobra, wstanę, wiem, że to zrobię”.
W końcu wstaje, lecz już nie w wagonie,
przeciera oczy, patrzy i jest w salonie.*

Adrianna Szymanowska
„Czas”

Czas, czas znika

Jakby w mojej głowie był zegar, który nieustannie tyka i czuję, jak szybko mi umyka. Biegnę, uciekam, ale wiem, że nigdy nie wygram tej walki. Zawsze będę daleko za nim próbując chwycić w ręce chwilę, gdy zegara wskazówki przestają biegać w tyle.

Paula Mikołajczak

Jadwiga Budzińska

„Podium”

Stałam na podium

Przegrałam wygraną

Lecz byłam za silna

By przegrać

Pode mną stoi dziewczyna

Ledwo oddychająca

Ale uśmiechnięta

Ma 3 miejsce

Obok niej stoi inna

Śliczna, lecz medycy w przygotowaniu

Była za słaba by wygrać

Lecz następnym razem się uda

Gdyż pokonała tysiące innych

A nade mną stoi kobieta

Piękna, jakby niezmeńczona

Szczęśliwa, tłum wiwatuje

Wygrała ze wszystkimi

I wygrała siebie

A między nimi ja

Na drugim miejscu

Byłam za słaba by wygrać

Lecz za silna by przegrać

Lecz nikt na mnie nie patrzy

Wszyscy cieszą się z innych

Wygranych

Delta

„Kiedy światło gaśnie”

Kiedy światło gaśnie

A cienie się dłużą

My przyjacielu

W nową podróż wyruszmy

W duszach naszych światło jest

I choć z zimna zwija się

Drogę znów oświetli nam

Jak za starych dobrych lat

Nie zapomnij przyjacielu

Co przed laty obiecałam ci

Nieważne co się dzieje

Jestem z tobą w ciemności

Marta Wojciechowska

Gabriela Kolaska

„Łyk nieświadomości”

Z zakochaniem jest jak z chorobą.

Lepiej zapobiegać niż leczyć.

Bo jest jak trucizna, przypominająca słodki sok.

Na pierwszy rzut oka kusząca,

Lecz po wypiciu stopniowo zabija cię od środka.

Szczęśliwy ten, kto na truciznę jest odporny.

Albo wcale nie interesuje się jej smakiem.

Rozsądek wygrywa z ciekawością,

rozum z sercem.

Ciekawość jak powiadają,

To pierwszy stopień do piekła.

Raz sobie człowiek pozwoli

I już czuje gorycz klęski.

Strach, emocje, powodują utratę kontroli.

Zadurzają w odmętach głupoty.

Zakochanie to słodki łyk nieświadomości,

Po którym czujesz, że latasz.

Niestety Ikar swoje skrzydła stracił,

Zabił go własny brak doświadczenia,

Falszywej wolności marzenia.

Marta Wojciechowska

Mercy

*Nigdy się nie bałam
Zawsze szłam do przodu
Nieważne jaki sztorm opętał mój umysł
Nieważne, że robiłam sobie krzywdę*

*Nigdy niczego nie chciałam
Zawsze byłam skromna jak stokrotka w obliczu róży
Nieważne o co błagało moje serce
Nieważne jak bardzo potrzebowałam uwagi*

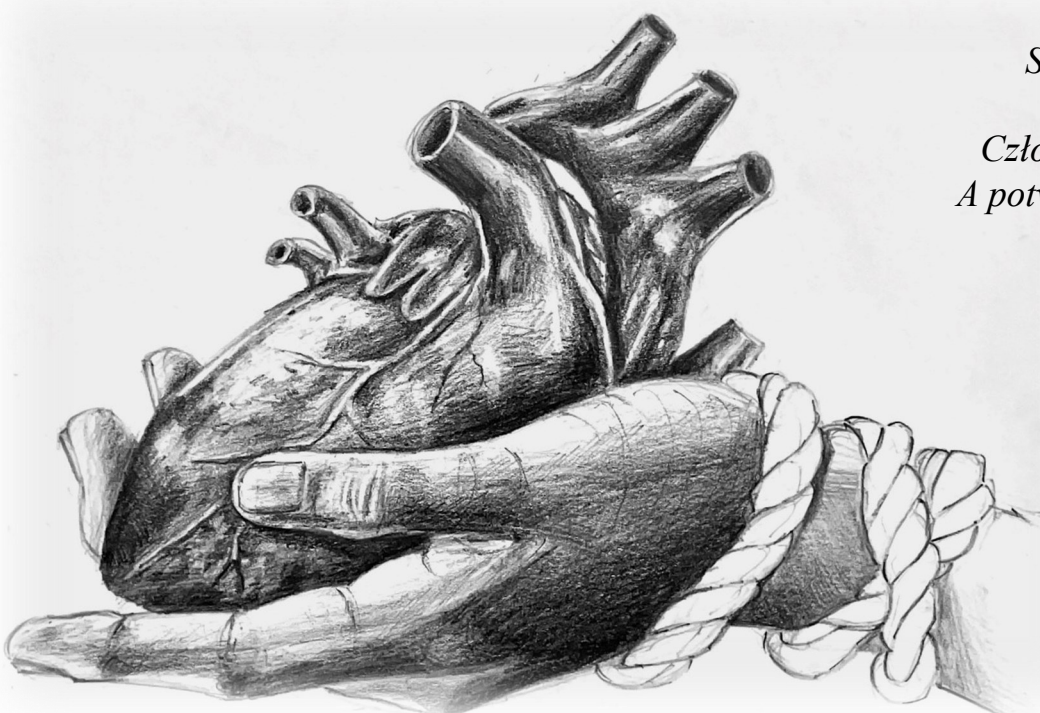
*Nigdy nie krzyczałam
Zawsze słuchałam cudzej rozpacz
Nieważne jaki lęk chciał opuścić moje gardło
Nieważne, że potrzebowałam tego by przetrwać*

*Nigdy tak naprawdę nie żyłam
Zawsze udawałam nieskazitelną*

*Jestem ludzką marionetką
Zawsze nią byłam
Nigdy z tym nie walczyłam*

*Ludzie pociągają za moje sznurki bezlitośnie
Wiatr popycha mnie na skraj sceny
Ciało brutalnie uderza o scenografię*

*Mówią mi, że powinnam odmówić posłuszeństwa
Ale ja nie mama serca z drewna
A nikt nie potrzebuje zniszczonej lalki z podłogi*

Joanna Smętkowska

Martyna Sadowska „Potwory”

*Źle się dzieje na świecie,
Choroby, wojny i ludzie w biedzie.
Żal serce ściska,
W pamięci odciska.*

*O człowieku bezmyślny,
Gdzież dusza, gdzie rozum twój?
Sumienie cię nie ruszy,
I serce zimne strzał usłyszy.*

*By człowiek martwy...
Krew cieplejszą miał niż żywy.
Brata swego zabiłeś
Siostrę, sponiewierałeś.*

*Człowiekiem nie jesteś już,
A potworem, co w dłoni nóż.
Nie masz granic...
Więc nie masz nic.*

Alicja Sobczuk